

РЕШЕНИЕ

№ 4076

гр. София, 24.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в публично заседание на 30.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **202** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 49, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба Д. В. К. против заповед № РД-18-74/20.10.2009г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/, с която са одобрени кадастралната карта и кадастралните регистри за част от територията на Горна баня, район „О. купел” на Столична община. Жалбоподателят излага доводи в насока материална незаконосъобразност на заповедта, поради неотразяване в нея на имот с проектен № 1308, к. л.489. Ответникът и заинтересованите страни (ЗС) Столична община и П. В. К. не изразяват становище по жалбата. ЗС В. Л. Ц., Р. С. С. и Г. К. (чрез назначения особен представител) оспорват жалбата като неоснователна.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима като подадена от заинтересовано лице, в рамките на преклузивния срок по чл. 49, ал. 2 от ЗКИР, който започва да тече от датата на обнародване на оспорената заповед в ДВ бр. 92 от 20.11.2009 г. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е открито със заповед № РД-16-38 от 15.12.2007 г. на изпълнителния директор на АГКК за създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район “О. купел”. Заповедта е обнародвана в ДВ бр. 6 от 18.01.2008 г. В обхвата на разработката са

нанесени поземлени имоти с идентификатори 68134.4330.1068 (с отбелязване, че липсват данни за правото на собственост); 68134.4330.1216 (с отбелязване, че липсват данни за правото на собственост); 68134.4330.1504 (с отбелязване, че липсват данни за правото на собственост); 68134.4330.1604 (с отбелязване, че собственик е Столична община); 68134.4330.503 (с отбелязан собственик Г. Г. А., чиито правопреемник е ЗС Г. К. – л.117 от делото); 68134.4330.504 (без данни за собственик); 68134.4330.506 (с отбелязан собственик ЗС Р. С. С.); 68134.4330.786 (с отбелязване, че липсват данни за правото на собственост); 68134.4330.791 (с отбелязан собственик ЗС В. Л. Ц.).

След указания, дадени с определение от 05.05.2010г., жалбоподателят не представя доказателства за обстоятелството, че е изпълнил задълженията си в хода на производството по одобряване на кадастралната карта и кадастрални регистри да означа на свои разноски границите на поземления имот в съответствие с акта за собственост. по делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и неоспорено от страните. Установява се от заключението, че границите на имота, описан в жалбата, не са означени с регламентирани трайни знаци, не съществуват материализирани такива; имотът не попада в обхвата на по-ранни кадастрални планове, или на карти по чл.14, ал.1, т.3 от Наредба № 3/28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредбата). Същият имот е бил нанесен в неodobрен кадастрален план от 1943г. Имотът не е бил нанесен в действащия кадастрален план на местността; същият попада в обхвата на регулационен план, одобрен по реда на ЗТУ (отм.), но не представлява имот с приложена регулация, границите на който не са материализирани. Същият имот съвпада частично с горепосочените имоти с изброени идентификатори.

При така установените обстоятелства, жалбата е неоснователна. Оспорената в настоящото съдебно производство заповед е издадена в производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри /глава пета от ЗКИР/. Разпоредбата на чл. 41, ал. 2 от ЗКИР постановява, че данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и актовете, от които те черпят правата си, се набират от регистрите към картите и плановете; представените актове по чл. 38, ал. 1, т. 3 и регистрите на общинската и областната администрация. Това означава, че в производството по изработване на кадастрална карта и кадастрален регистър по реда на глава V, чл. 35 - 50 от ЗКИР, службата по кадастъра е длъжна да се съобрази с представените документи за собственост и да отрази точно данните за собствеността.

С оглед целта на процедурата по първичното кадастрално заснемане, разпоредбите на Глава пета от ЗКИР установяват императивни правила, подлежащи на съблюдаване както от административния орган, така и от собствениците на поземлените имоти. Задълженията на последните са визирани в разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 1 - 4 от ЗКИР. Собствениците на имоти следва да осигурят свободен достъп в имотите, да означат на свои разноски с регламентирани трайни знаци границите на имота в съответствие с акта, установяващ правото на собственост или друго вещно право, да представят, при поискване акт, удостоверяващ правата му върху имота, както и да предоставят всички други данни, съгласно Наредбата и да опазват от унищожаване поставените в имота геодезични знаци.

Установява се по делото, че жалбоподателят не е изпълнил задълженията си по чл. 38 от ЗКИР, като не е представил документи за собственост в хода на производството по изработване на кадастралната карта и регистри и не е означил имота. Ирелевантно за

предмета на спора е образуваното производство по нанасяне на същия имот пред кмета на район „О. купел” – след като имотът не е трайно означен на място и не е бил нанесен в действащ план на местността, измежду посочените като годни източници на данни в чл.14 от Наредбата, административният орган не е бил длъжен да го отрази при съставяне на картата.

Предвид изложеното и като провери служебно акта на основание чл. 168, ал.1 от АПК, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е издадена от компетентния административен орган по чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, и в установената форма; при това са спазени административнопроизводствените правила и същата е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК следва да бъде уважено своевременно направените искания за възстановяване на платения адвокатски хонорар от страна на ЗС В. Л. Ц. и Р. С. С.. Установява се по делото размер на хонорара съответно 800 (осемстотин) и 100 (сто) лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. В. К.,с ЕГН [ЕГН], против заповед № РД-18-74/20.10.2009г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

ОСЪЖДА Д. В. К., с ЕГН [ЕГН], да заплати на В. Л. Ц., с ЕГН [ЕГН], сумата 800 (осемстотин) лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА Д. В. К., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Р. С. С., с ЕГН [ЕГН], сумата 100 (сто) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: